

При друго моля да предадете искрените ми поздравления на госпожа сжпругата и на чадата Ви.

Джлбоко уважаваща Ви

Ц-градъ, 1893, февр. 15-ый.

Йорд. Филаретова

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 138).

33. Йорд. Филаретова до проф. М. Дриновъ

Известно време боледувала. Наскърбена е отъ събитията въ България. Подвигътъ на митрополитъ Климентъ. Разочарована отъ дволичието на екзарха.

Ц-градъ, 1893, мартъ 31-ый.

Многоуважаемый господинъ Дриновъ!

Писмото Ви отъ 27 февр. на врѣмѣ приехъ и прочетохъ съ голема радостъ и удоволствие, толкози повече, че Вие не само че не сте ма забравили, но изказвате желание да ма посрещнете и приемете въ къщата си.

Азъ закѣснехъ малко съ отговора си, но другояче и не можеше да бжде, защото всичко-то врѣмѣ, отъ като писмото Ви, и до днесъ болехъ и оздравехъ благодарение на любезните услуги на общоуважаемия г. д-ръ Каракановски. Сега вече, слава Богу, съмъ здрава, но не толкова добре, щото да тѣргна да пжтувамъ, заради това пжтувание си ще отложж до къде края на идущи мес. апр., когато врѣмето става добро и пжтуванието приятно.

Наскърбена съмъ отъ събитията въ България и скърбта ми става по голема още, като гледамъ, че нашето више духовенство не стои на висотата на положението си и позволи безпримерния борецъ за българската свобода Климентъ Бранитски да бжде потжпканъ, опозоренъ, битъ... Скърбта ми беше неописана, когато чухъ, че едно лице отъ най долния слой на развратените хора плесналж плесница на свѣтия старецъ. Що праватъ въ това врѣме другите високи иерарси? Играятъ на вжже, дволични са, коленичатъ предъ софийските злодеи и не отъ страхъ да ги не обесатъ, защото никой нема и да ги беси, а отъ страхъ да не загубатъ положението си, топлите си места. Що ни треба намъ, казватъ тѣ, да ся впускаме въ борба за народъ, който безчувствено гледа на всичко, що става на около му! Да си гледаме наша рахатлжкъ, а тамъ каквото даде Господъ. Не би требвало да бжде тжй, но тжй става, и ние частните лица, като сме безсилни да помогнемъ, остава само отъ далечъ да плачемъ и да скърбимъ. Азъ имахъ голема надежда въ тоя случай на Н. б. екзарха, вервахъ, че той поне ще стои на висотата на положението си и не ще позволи да ся глумятъ и да тжпчатъ свѣтата вера и народните правдини, но за жалость изповѣдвамъ прѣдъ Васъ, че и екзарха, който отъ начало-то почна енергична борба, отъ после отстжпи и почна да играе въ дволичие, като ся оправдава, че го насилили, че го накарали да постжпи така; пакъ истината ся заключава въ това, че той и окружающите го не желаятъ да изгубатъ положението си, тжстите плати. Искате да ся увѣрите въ това, прочетете брой 49 и 56 в. „Новини“.